

[Miljøministeren.]

huse. Det skete bl.a. på vilkår, at kun personer, som i 1976 havde tilladelse fra kommunen, kan komme i betragtning.

Skovstyrelsen har betinget sig, at tilladelserne også i fremtiden bliver 1-årige, og at de knyttes til de personer, som i 1976 havde tilladelse fra kommunen. Det er skovstyrelsens ønske over en årrække at afvikle badehusene, fordi de efter styrelsens opfattelse vanskeliggør sandflugsbekæmpelse.

Skovstyrelsens afgørelse kan indbringes for miljøministeriet inden for den fastsatte ankefrist på 8 uger regnet fra datoen for den skriftlige meddelelse af afgørelserne til de klageberettigede.

Jeg har i dag til formiddag fået et telegram fra en forsamling af badehustilhængere og -ejere på ca. 300 mennesker, der har været forsamlet på Hotel Klitbakken i Løkken tirsdag den 17. maj, og deri gør man opmærksom på, at man vil forsvare eksistensen af det nuværende antal badehuse på Løkken strand, og at man føler, man kan tilbagevise samtlige de postuler, der er fremført af skovstyrelsen. Jeg betragter dette telegram som en anke og vil nu nøjere sætte mig ind i sagen, bl.a. ved selv at rejse op og se husene på åstedet, inden jeg træffer en endelig afgørelse i sagen.

Poulsaard (FP):

Jeg takker ministeren for svaret. Jeg er glad for, at ministeren vil rejse op og se på husene, for det har jo lidt med miljø at gøre: der er tale om huse, der har stået i 75 år. Sagen har jo også givet en del genlyd i både Vendsyssel Tidende og Jyllands-Posten. Jeg vil imidlertid nøjes med at sige tak og udtale håb om en fornuftig afvikling, hvor man tager hensyn til kommunalbestyrelsens ønsker.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Maisted* (FP) til udenrigsministeren:

»Kan udenrigsministeren bekræfte, at regeringen udnytter retten til at udsende officielle blade fra udenrigsministeriet til ambassader og konsulater i udlandet til at udsprede socialdemokratiets usande angreb på fremskridtspartiet?«

(Spm. nr. 191).

Maisted (FP):

Fra en lærer i Sverige har vi fået følgende indlæg: »Fra vores allesammens udenrigsministerium i Danmark sender man et blad med forskellige aktuelle oplysninger til ambassader og konsulater i udlandet. Bladet repræsenterer altså Danmark som en udadvendt PR, en slags visitkort, reklame eller turistbrochure.

Derfor må man undre sig over, at dette blad, der repræsenterer det samlede folkestyre, bringer et angreb på fremskridtspartiet. Vi diskuterede sagen i en skoletime, og lige til at begynde med gik bølgerne ret højt, men så fandt vi faktisk frem til, at et lignende angreb på f. eks. socialdemokratiet ville have været utænkeligt. Vi ville heller ikke mene, at stedet var det rette for et angreb på Erhard Jakobsen, Jens Møller, Poul Hartling, VS, DKP osv. Faktisk måtte vi til slut konkludere, at det ikke gjaldt partipolitik, men etik, og at vi fandt det usmageligt, at man igennem udenrigsministeriet kan angribe en trods alt ret stor del af Danmarks vælgerskare, uden at den aner det, og uden at den kan tage til orde.«

Jeg må så spørge socialdemokratiet: Er der ingen grænser for, hvad de vil bruge skatteydernes midler til i deres kamp imod fremskridtspartiet?

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Som svar på det stillede spørgsmål kunne jeg måske egentlig nøjes med at sige nej, men det kunne måske være rimeligt at give en lidt grundigere begrundelse.

Udenrigsministeriets presse- og kulturafdeling udgiver 4 gange årligt Danish Journal på engelsk, tysk, fransk og spansk i et samlet oplag på 85.000. Bladet anvendes som et led i Danmarks informationsarbejde i udlandet og distribueres derfor ganske naturligt til vore ambassader og konsulater rundt om i verden. Bladets formål er naturligvis at skildre, hvad der rører sig i det danske samfund, det være sig på det kulturelle, politiske, erhvervsmæssige, videnskabelige eller sociale område.

Bladet skrives af journalister og eksperter inden for de respektive emner, der behandles, og tilstræber at give et sandfærdigt billede af de bevægelser og debatter, der rører sig i den danske befolkning. Som det imidlertid også udtrykkeligt anføres, er det artikelstof, der bringes i Danish Journal, ikke nødvendigvis udtryk for udenrigsministeriets og dermed regeringens mening og officielle politik.